

KONSTANTINOPOL, den 25 Julij.

Verscheidene sultans, en inzonderheid *Selim III.*, oom van den thans regerenden Grooten Heer, hadden ten oogmerk in Turkijeneenepermanente militie op te rigten; dan tot hietoe hebben zich onoverkomelijke zwaargheden daar tegen opgedaan. Inrusschen schijnt het, dat het aan sultan *Mahmud* gelukken zal dit plan ten uitvoer te brengen. Er is een bevel verschenen bij hetwelk aan alle de korpsen van het geheele Ottomanische Rijk bevolen wordt, uit iedere Orta, van dewelken er 195 in het Rijk gevonden worden, 50 man te kiezen, welke ten allen tijde tot den dienst gereed moeten zijn, en zich, zoo wel bij de gewone manoeuvres, als daar, waar de omstandigheden of het welzijn van den staat zulks zal vereischen, zullen moeten bevinden. Ieder soldaat van deze keurtroepen zal eene dagelijksche soldij van 10 aspers bekomen, en de appointementen der officieren zullen naar evenredigheid vermeerderd worden. Bij den aga der Janitsaren is een register geopend, in hetwelk allediegenen, zoo der Janitsaren als der andere troepen, welke vrijwillig dienst nemen, ingeschreven worden. Deze nieuwe verordening is door de korpsen op eene allernuttigste wijze aangenomen, en dagelijks begeeft zich eene menigte vrijwilligers naar Agha Kapussy, het bureau van oorlog, om zich te doen inschrijven. Daar nu de gouverneurs der provincien een gelijkluidend bevel ontvangen hebben, ziet men te gemoet, dat een der eerste gevolgen van dezen maatregel zal zijn, de herstelling van de kazernen van Levendschiftlik en Scutari, welken bij de laatste omwenteling, grootendeels verbrand of vernield zijn. Zeker is het dat sultan *Mahmud*, door de uitvoering van dit ontwerp zeer veel tot de handhaving van de rust van zijn Rijk en de zekerheid zijner opvolgeren zal toebrengen, en dat hij tevens aan het militair sijstema de Turken een nieuw leven zal bijzetten.

Men is thans bezig in ons arsenaal 10 à 12 kleine vaartuigen, om in de vloedten gebruikt te kunnen worden, in gereedheid te brengen, dan derzelver bestemming is als nog onbekend.

PALERMO, den 26 Julij.

Ons staatsblad behelst heden het navolgende artikel:
„Eene Napolitaansche courant van den 6 Julij, heeft eenen brief van Londen van den 16 Junij bekend gemaakt, waarin gezegd wordt, dat het oogmerk van de komst van Z. K. H. de hertog van Orleans in Engeland was geweest, om aan de bondgenooten eenige schadevergoeding te verzoeken, ten voordeele van zijnen schoonvader, voor het verlies van het koninkrijk Napels, doch wij zijn gerechtigd te verzekeren, dat dit de reden van de reis van Z. K. H. de hertog van Orleans naar Engeland niet is geweest; wij zijn veel meer overtuigd, dat hij gedurende zijn verblijf in Londen, zich bezig heeft gehouden, met de regten van den Koning zijnen schoonvader, bij de doorluchtige bondgenooten te doen gelden, overeenkomstig de declaratie van Z. M., van den 25sten april des voorleden jaars.

Men herinnert zich, dat Koning *Ferdinand*, in dat officieel stuk, verklaard, dat hij nooit eenige schadevergoeding voor het koninkrijk Napels zal aannemen.

GENEVE, den 18 Augustus.

Men heeft heden de constitutie der republiek Geneve bekend gemaakt; zie hier de voornaamste bepalingen derzelve:

De hervormde godsdienst is de heerschende; er zal echter ook te Geneve eene roomsche kerk zijn, door den staat onderhouden. De constitutie erkent noch patriciers, noch bevoorrechte standen. Alle Genevers zijn gelijk voor de wet. De vrijheid der drukpers wordt erkend, maar elk geschrift moet ondertekend zijn. Wanneer nogtans de omstandigheden zulks noodzakelijk maken, kan het vertegenwoordigend ligchaam de uitoefening der vrijheid beperken. De wettgevende magt wordt uitgeoefend door een vertegenwoordigend raad, bestaande uit 250 leden, en uit 278, wanneer met de sijndicussen (pensionarissen) en den staatsraad mederekend. De wettgevende raad zal zich voegen naar de algemeene wetten van het Zwitsersche eedgenootschap; hij heeft het recht, om de jaarlijksche belastingen te bepalen, traktaaten aan te nemen of te verwerpen, ged. te slaan, tot de posten van bestuur en rechterlijk gezag uitsluitend te benoemen, en alles vast te stellen wat betrekking heeft tot de gewoone zwitsersche landdagen, ook de afgevaardigden daar toe te benoemen. De vertegenwoordigende raad moet noodzakelijk de eerste maandagen in mei en december bijeengeroepen worden; elke zitting zal drie weken duren. De uitvoerende magt is in handen van een staatsraad, bestaande uit acht-en-twintig leden, alleen verkozen uit de leden van den wettgevenden raad, enz.

BERN, den 29 Augustus.

Het schijnt, dat de staat der zaken tusschen de kantons, zulk eene ernstige keer genomen heeft, dat men zich tegen eikanderen schijnt te wapenen, zoo als blijkt uit de volgende oproeping, welke door den raad van oorlog dezer stad en republiek; gedaan is:

WAARDE EN GETROUWE BERNENAARS!

Niettegenstaande uw gouvernement zich vrijwillig haast, om door de groote opofferingen, welke het aan den landdag gedaan heeft, de eendragt te herstellen; niettegenstaande het zelf heeft betuigt, dat het eenstemmig met het meerder gedeelte der oude kantons voornemens was, deszelfs eischen op landbezitting, volgens het gebruik onzer voorvaderen, aan eene beslissing van Arbiters over te laten, worden er in de naburige kantons oorlogstoebereidselen gemaakt, welke de veiligheid en de rust van dit kanton schijnen te bedreigen.

Wij kunnen, wel is waar, niet denken, dat onze oude medeburgers, welke niet dan door eene vreemde

magt van het kanton van Bern gescheiden zijn, het voornemen zouden hebben, dat kanton, onder wiens regering zij zoo vele eeuwen gelukkig en vreedzaam geleefd hebben, aan te tasten. Dan, daar wij intrusschen niet weten, wat hunne oogmerken zijn, is het onze zaak, om bij alle voorkomende gelegenheden gereed te zijn. Eene gestrenge verantwoordelijkheid zal op die genen rusten, welke het eerst den toorts van den burger oorlog ontstoken zullen hebben.

Wij ontvangen uit alle de deelen des lands, de ondubbelzinnigste getuigen van den ijver met denwelken gij verlangt, ter verdediging van het vaderland te snellen. Gij wildt door eenen beproefden moed en eene getrouwe verknogtheid aan uw wettig gouvernement, wanneer het er op aankomt, om de eer, het welzijn en de veiligheid van den staat te handhaven, toonen, dat gij uwer voorvaderen waardig zijt.

Om derhalven aan zulk een edel en loflijk verlangen te voldoen, en ten einde die manschappen, welke niet tot den werkelijken dienst opgeschreven zijn, noch zich onder de reserve van de eerste klasse bevinden, in geval van aanval zoude kunnen medewerken tot de algemeene verdediging, hebben wij besloten compagnien vrijwilligers op te rigten, en bevelen, uit kragte van het gezag, waar mede wij dienaangaande bekleed zijn, het geen volgt:

I. Te rekenen van de afkondiging dezer tegenwoordige, word elk en een iegelijk, van welken ouderdom of rang hij zij, die voornemens is mede te werken tot verdediging van het vaderland, uitgenoodigd, om zich onverwijld bij de compagnien vrijwilligers, aan het bureau van de regering zijner gemeente, te doen inschrijven.

II. De dienst der vrijwilligers bepaald zich tot de verdediging van het kanton van Bern.

III. De tijd van dienst zal niet langer duren, dan de tegenwoordige omstandigheden; de compagnien vrijwilligers zullen, zoodra deze omstandigheden veranderen, ontbonden worden.

IV. De compagnien vrijwilligers zullen, te rekenen van den dag op denwelken zij in werkelijken dienst treden, dezelfde soldij en dezelfde rations als de militairen, ontvangen.

V. De organisatie en den dienst der vrijwilligers, zal door eene afzonderlijke ordonnantie bepaald worden.

Bern, den 15den augustus 1814.

De land-ammann president van den raad van oorlog,

R. DE WATTEVILLE.

WARSCHAU, den 10 Augustus.

De officieren van de poolsche krijgsmagt hebben den generaal *Dombrowsky* den volgende brief geschreven:

G E N E R A A L,

Gij vordert op nieuw van ons, dat wij ons, zullen toerusten. Reeds dikmaals vatte de vaderlandsche jeugd, door U geroepen, de wapenen op, om, door eenen heiligen oorlog, het van een getreden koninkrijk onzer voorvaderen te heroveren. Voor schier alle volkeren hebben wij ons bloed vergoten. Zij misleiden ons met verwachtingen, en de uit dit vergoten bloed gesproten vruchten waren steeds ten voordeele van vreemde gelukzoekers, die slechts hun eigen belang daarmede beoielden.

De gedachten aan alle onze pogingen, en die allen te vergeefs schijnen geweest te zijn, rijten onze edele, in den strijd voor het vaderland verkregen, wonden weder op. Er is geen Pool, welke de tegenwoordige wereldgebeurtenissen niet met tranen overdenkt. Alle Monarchen beijveren zich, Europa eenen algemeenen vrede, deszelfs regten en evenwigt terug te geven; alle volken verwachten van de voltooiing van dit groote doel eene duurzame rust; Polen alleen heeft tot dus verre geen aandeel aan de algemeene vreugde, waarop het niettemin alle aanspraak heeft.

Wij Polen, die aan andere volkeren het voorbeeld gegeven hebben, hoe men voor zijne regten en onafhankelijkheid behoort te strijden, blijven, tot nog toe, voor geheel Europa, een raadsel. Alles is in vreugde over het nieuw verkregen leven; maar geene enkele natie stelt belang in de regtvaardigheid van onze zaak. Ongelukkige broeders! Wij alleen keeren tot de treurige, van hoop verstokene haardsteden terug, als of alle volken ten oogmerk hadden, om het ons aangedaan onrecht en den glans van onzen voormaligen roem met den sluifer der vergetelheid te bedekken. Welke marteling kan hiermede vergeleken worden? Waarom draait de engel des vredes — die ons voormaals zulke vrolijke uitzigten opende — om zich voor onze zaak luider te verklaren, ten einde hij alle zijne groote daden bekroone en ons alleen geene oorzaak geve, om ons over het herstel van den algemeenen vrede te beklagen?

Generaal, verklaar ons, wat uwe beschikkingen te beduiden hebben en waarvoor wij de wapenen moeten aangorden? Zouden wij onze bloedende harten niet honen, wanneer wij ons voor een ons onbekend doel ten oorloge uitrusten? Vraag den overwinnaar, in onzen naam, wat hij van ons verlangt. Wij zijn in zijne magt; maar het vaderland alleen kan ons bloed vorderen. Zoodra hij ons dit vaderland verzekert, vatten wij voor hetzelfde en voor deszelfs edelmoedigen beschermers, de wapenen op. Pligt en dankbaarheid zullen alsdan onzen moed en nationalen geest verduubelen; doch zonder deze verzekering, zullen wij ons niet toerusten. Wij verklaren dit, en zijn bereid, ons liever aan de zwaarte des noodlots te onderwerpen, liever het juk der krijgsgewangenschap te torschen, dan ons onzer, en zelfs uwer onwaardig te gedragen. Zoodanig zijn onze gevoelens, onze trots en de nationale geest, dien wij besloten hebben getrouw te zullen blijven.

HAMBURG, den 19 Augustus.

Alhier is het volgende bekend gemaakt:

Onze ongelukkige landgenooten, na in den laatst vo-

(Het vervolg op de 12 dezer bladzijde.)

Het getal derzelve is op één honderd bepaald. Ter verkiezing van dezelve benoemen wij bij deze een kapitein, hetwelk, onder het voorzitterschap van mevrouw de Prinsesse, gemalinne van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins *Willem*, uit de gravin van Armin, de gemalin van den generaal *van Bognslawsky*, de echtgenoot van den koopman *Welper*, en de weduwe van den beeldhouwer *Eben*, bestaan zal, enz.

LEUVEN, den 29 Augustus.
Onder de weldaden die de gelukkige verlossing van dit land aanbrengt, is de vrijheid die aan de Belgische jongelingen geschonken wordt, welke door de conscription uit de armen hunner ouders en vrienden weggesleept waren, een der belangrijkste voor allen. De wederkomst van die geenen onder hun, welke aan de lijdelijken van een gedurigen oorlog ontkomen zijn, doet de hoop en troost in de families terug keeren. Gisteren had er bij die gelegenheid een merkwaardig gebeurtenis plaats in de gemeente van Huidenberg (arrondissement van Leuven) waar, door een zeldzaam

(Het vervolg op bladzijde 2.)

Het is onmogelijk deze daden van stille verdiensten, bij alle die geenen, die hun leven daar door waardig gemaakt hebben, te erkennen; doch wij vinden het billijk, die geenen onder hun, wier verdiensten inzonderheid bekend zijn, een teken van onderscheiding te verleenen.

Wij bevelen dus het volgende:

De gezegde onderscheiding zal onder den veelbeduidenden naam van *Louise Orde*, welke wij bij deze stichten, in een klein zwart gemaailleerd goud kruis bestaan. Dit kruis zal ter wederzijden hemelsch blaauw gemaailleerd zijn, en in het ronde schild, in het midden van het kruis, aan de buitenzijde, in eenen kring van sterren, de letter L, en aan de tegenzijde de jaartallen 1813 en 1814, bevatten.

Deze orde zal aan den wittenband van het ijzeren kruis met een strik op den linkerboorst gedragen worden. Deze orde wordt alleenlijk, zonder onderscheiding van gehuwd of ongehuwde personen, verleend aan de personen, welke door hunne geboorte, of door huwelijk, of wel door naturalisering, aan het Vaderland toebehooren.

Dit verzoek kan slechts door middel der publieke dagbladen aan de autoriteiten toekomen, daarmede niet met zekerheid kan weten, werwaarts deze deerniswaardige verderevenen zich begeven hebben.

Hamburg, den 16den augustus 1814.

In naam der benoemde commissie voor de uitgewekene Hamburgers,

De senateur *ANDROTH*.

BERLYN, den 23 Augustus.

Het decreet, waar bij de Koning de nieuwe orde van *Louise* heeft ingesteld, is van dezen inhoud:

Wij *Fredrik Willem*, door Gods genade Koning van Pruisen, enz., enz. Toen de mannen van ons dapper leger voor het vaderland uitrooken, vonden zij in de zorgen der vrouwen lafnis en verligting. Het geloof en de hoop, gaf de moeders en dochters des lands de kragt, om de bekommeringen voor de hunnen, die tegen den vijand streeden, en de smerte over de verlorenen, door eene standvastige werkzaamheid voor de zaak des Vaderlands, te lenigen, terwyl hunne werelijke hulpe voor het groote oogmerk nevens ontbrak.

rigen winter uit deze stad verdreven te zijn, zijn door armoede en behoefte gedwongen geworden, zich hier en daar te verspreiden, zoodat de meeste ouders niet wisten, waar hunne kinderen zich bevonden, en broeders en zusters zelfs van elkander afgescheiden zijn. Alle dagen komen er aanvragen bij de politie, om, op eenigerhande wijze, uit dien wreeden staat van onzekerheid gered te worden.

Men heeft reeds de lijsten ontvangen der overleden en in de drie departementen van Lubeck, Bremen en Altona; doch er zijn bovendien, nog in andere, ongelukkigen gestorven, dienier verder hebben kunnen gaan, of die elders het gewenschte hulp-beeroen niet gevonden hebben. Ten einde aan de dagelijksche aanvragen der terug gekeerden te voldoen, en het juiste getal der slagtoffers te weten, verzoekt de ondergetekende de burgerlijke autoriteiten van die plaatsen, alwaar die ongelukkigen de laatste ondersteuning genooten hebben, hem eene nota te doen toekomen, bevattende de namen en ouderdom der Hamburgers, die in de uitgestrektheid van hun resort overleden zijn.

Figure 1